

[Tholstrup.]

måske igen under pres af menige medlemmer.

Biltrafikken over Store-Bælt må nødvendigvis i mange år endnu foregå ad søvejen, og der er ingen tvivl om, at konkurrence her vil være af stor betydning for at opnå de rigtige takster og fragter.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Nej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Tholstrup* til ministeren for offentlige arbejder.

Vil man fra trafikministeriets side tage et initiativ til fremskyndelse af farlige vejtræers fjernelse?

Tholstrup: Det er navnlig påskeugens mange bilulykker, hvor vejtræerne var skyld i, at så mange blev dræbt, der giver anledning til at spørge ministeren, om man ikke kan få lidt mere fart på rydningen af disse træer.

En læge — jeg husker desværre ikke hans navn — som har den lidet opmuntrende opgave at modtage lemlæstede patienter på skadestuen, skrev fornylig, at landevejstræerne var langt farligere end havets miner, for selvom minerne forårsager stor materiel skade — det så vi bl. a. med „Esso København“ udfor Nyborg for et par måneder siden — har mineulykkerne ikke medført dødelig udgang, mens vejtræerne, hvis fare er at sammenligne med minefaren udenfor de meget snævre strøgne ruter, har forårsaget mange trafikanters død; før vi ofrede de mange millioner på udvidelsen af minestrygningen, ville det være langt mere nødvendigt, om man ofrede noget på en hurtigere gennemførelse af de farlige vejtræers fjernelse.

Jeg giver denne læge fuldkommen ret. De meningsløse ulykker kan undgås ved hurtig og effektiv indgriben fra den højtærede trafikministers side.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg deler det ærede medlems opfattelse af, at der af hensyn til færdselssikkerheden bør foretages fældning af træer, som frembyder fare for trafikken.

Imidlertid er der, som det måske vil være det ærede medlem bekendt, efter de gældende lovregler ikke hjemmel for ministeriet til at fastsætte bindende regler om vejbeplantningens udførelse. Der findes i lovgivningen kun reglen i færdselslovens § 34, hvorefter politiet bl. a. kan lade træer og hegn omkring ved vejene skære ned eller helt fjerne, når de hindrer udsynet eller er til ulempe for færdslen. Dermed være ikke sagt, at ministeriet ikke har haft sin opmærksomhed henvendt på sagen. Ministeriet har i de gældende vejregler givet vejledning med hensyn til anbringelsen af vejtræer, og herudover har ministeriet for nogle år siden nedsat et udvalg med den opgave at undersøge hele spørgsmålet vedrørende beplantning langs vejene samt de i forbindelse hermed stående problemer. I sin indstilling af 3. marts 1952 har udvalget anbefalet, at der foretages en omfattende fældning og udtyndning af vejtræer i overensstemmelse med de i betænkningen angivne regler om træernes afstand fra kørebanens midte samt træernes tæthed i rækken; men udvalget er iøvrigt også fremkommet med positive forslag til udformning af en beplantning langs vejene, som ikke frembyder samme fare som de gængse træerækker tæt ved kørebanerne, og som også kan virke tiltalende i landskabelig henseende.

Det er mit indtryk, at de forskellige vejmyndigheder med hensyn til fældning af vejtræer, der er farlige for færdselssikkerheden, i ikke ringe omfang er gået frem i overensstemmelse med de af ministeriet udfærdigede vejregler og efter de principper, der har fundet udtryk i den af udvalgsflertallet afgivne indstilling. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at man i hvert fald i endnu nogen tid bør afvente den udvikling, som jeg synes er kommet i gang som følge af udvalgsbetænkningen, og i hvert fald har ministeriet ingen hjemmel til at fastsætte bindende regler på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Søren Olesen* til undervisningsministeren.

Vil ministeren undersøge muligheden for, at elever, der deltager i skolerejser til udlandet, kan opføres på et fællespas i stedet for at fremskaffe pas enkeltvis?